

na vencih in beremo: Slovenska kulturno gospodarska zveza, Slovenska skupnost, ANTI, Federazione provinciale PSI itd., same organizacije s Tržaškega; prav nobene ni z naše strani... Niti Zveza borcev niti Socialistična zveza in tudi ne katerekoli druga organizacija ali ustanova se ni spomnila, da so bazoviški junaki padli tudi za nas.

V časnikih beremo o milijonskih prehodih čez "odprto" mejo: lepo in prav, saj je to označjal že Frašeren v svojih Slovokoljubnih in svobodokoljubnih željah. Ko gremo proti Trstu, srečujemo fičke, natoovorjene s pralnimi stroji - tudi to je prav, a da ob velikih praznikih vsaj enkrat na leto, če že ne tudi kdaj vmes, svobodna Primorska, Slovenija, Jugoslavija nimajo uradne osebe, ki bi položila venec k spomeniku, je narodna sramota!

Imeli smo nekoč celo Bazoviško brigado, danes pa ni Sloveka, ki bi se potrudil na bazoviško gmajno do spomenika, ki je le dober kilometer od naše Italije. Italijani spoštujejo svoje padle, kar jim je vsakakor v čast. Vsako leto o vahtih pride v Kebarid odposlanstvo iz Italije. Predstavniki prinesejo vence in imajo mašo.

Mi smo na svoje junake začeli pozabljati.

T.P.

NA TEMO "SLAMOKRITIKA"

Na plenarni seji CK Zveze komunistov Slovenije 30. septembra 1966 je Mitja Ribičič, govorč o upravi državne varnosti, povedal, da ni bilo takšnih političnih zlorab, ki bi zahtevale disciplinsko odgovornost članov centralnega komiteja, da ni bilo zlorab, ki bi prerasle v zaroto, frakcijski boj za oblast in da v takšnem smislu ni bilo simbioze med centralnim komitejem in UDV.

Nato je izjavil /kot poroča Delo 1. oktobra t.l./ tole: "Zato pa je bil izvršni komite zelo trdnó povezan z oblastjo. Mimo predstaviških in državnih organov je razpolagal in odločal. Brez hajke moramo prepovedati tak način dela." /V prostem govoru po televiziji je Ribičič označil "odločanje" za nekakšno pooblastilo "in bianco".

Človeku se ob tem vailjujejo nekatera vprašanja in misli. Kako se je naša najnaprednejša organizacija /oziroma njen vrh/ mogla postaviti nad samoupravljalce? Če je Mitja Ribičič mislil takó, kakor zdrava človeška pamet razume njegove besede, potem je popolnoma jasno, da to "razpolaganje in odločanje" smemo šteti za kršenje ustave. Zakaj pa potem imamo ustavno sodišče, če ne za to, da brani in ohranja ustavnost? Zakaj v tem primeru ni nastopilo? Kje imamo zagotovilo, da se ustava

ne bo krešila še kdaj v prihodnosti? Kaj bi se bilo zgodilo z človekom, ki bi se bil drznil pred letom dni javno očitati izvršenemu komiteju, da "razpolaga in odloča mimo predstavniških in državnih organov"?

Tomaž Favšič

Istnica uredništva

V 2.-3. ŠT. NAŠE REVije je bil objavljen pogovor predsednika občinske skupščine v Idriji, tovariše Janeza Dolence z dvema u urednikoma Kapelj. Obveščeni smo bili, da je na nekatere predsednikove ugotovitve Komunalno podjetje v Idriji stavilo obširne kritične pripombe. Te so poslali predsedniku Dolencu, obljubljeni pa so bile tudi nam.

Pred zaključkom redakcije za 4. št. je član našega uredništva obiskal direktorja komunalnega podjetja in ga prosil za omenjene pripombe, da bi jih objavili. Direktor je bura tehtnega vzroka urošnje zavrnil.

Menimo, da je tak način razpravljanja o pomembnih občinskih vprašanjih primer za ozko zaprtost, ki onemogoča javnosti, da bi spoznala stvari, pri katerih je zainteresirana - to pa je v nasprotju s demokratskimi načeli naše družbe.

V TRSTU JE IZŠLA 2.-3. št. revije Zaliv. Čeprav prinaša mnogo zanimivega, v osrednjem slovenskem časniku o njej nismo brali. V prihodnji številki Kapelj se bomo o reviji bolj razpisali. Bnsko tudi o Goriških srečanjih, ki so začela izhajati v Novi Gorici 1. maja /doalej dve številki/.

Uredništvo